

Hintsd az Igét, ne siránkozz!

Az evangélium a keresztyén gyülekezetek számára erőt adó örömhír. A Szentírás újszövetségi részében a Máté, Márk, majd Lukács írása szerint való evangéliumot követően Jánosé, a tizenkettedik apostolé is olvasható. E huszonegy részes könyv volt az e kötetben elének kerülő alkotások talán legfőbb ciklusának az ihletője.

János az egyházi hagyomány szerint nagy valószínűséggel Zebedeus egyik fia, aki Krisztus után az I. században élt, és a kisázsiai Patmosz szigetén vetette papírra nemcsak az evangéliumát, hanem a Bibliába bekerült három levelét és a mennyei jelenésekről való könyvet is. Alexandriai Kelemen János evangéliumát a „szellemi” jelzővel látta el, ahol a leírt események magasabb jelentést hordozó jelképek is egyúttal. A Magyar Katolikus Lexikon erről szóló címszavának a megfogalmazásában János *„Jézus egész életét, tanítását, csodáit szemléli, s hangsúlyozza, hogy benne az Atya terve időben, következetesen valósult meg. Ezért beszél Jézus ’órájáról’. Jézus életében kinyilvánul Isten dicsősége, különösen Jézus szenvedésében és föltámadásában. A világ azonban nem ismerte fel őt. Akik viszont hisznek benne, azok újjászületnek az örök életre. A világ és Jézus szembenállása vezetett a szenvedés napjaihoz, s ez a szembenállás és ketősség kísérni fogja a tanítványok életét is.”*

Banka Gabriella a két kiadást megért első kötete (Délvidéki imádságok, Pilisvörösvár–Csúza, 2010 és Tóthfalu, 2011) után újabb markáns, hitvalló versekkel jelentkezett a kiadójánál. Jó ráhangolódni az írásaira, a mondanivalót erősítő rajzaira, öröm szerkeszteni őket. A szerző – Isten ujjától megérintve – belső indítást érez, hogy továbbadja, saját szavaival magyarázza az Igét. A missziós parancsnak engedelmessé, mindig, minden élethelyzetben evangelizál, vállalva akár a didaktikusnak tűnő meggyőző akarást is.

Sokszor oly érzékletesen idézi fel a Bibliát, hogy ott érezzük magunkat a szentföldi helyszíneken. Hite rendíthetetlen és meggyőző erejű:

A hét tematikus egységbe rendezett költeményekből kiviláglik, hogy Banka Gabriella szinte férfiasan elszánt, makacs és konok az evangelizációban, példa erre a „Ne hívj, ne várj, ne csillapíts!” műve. Ugyanakkor a „lángpallos” tud elcsendesedni, ahogy az egész „Hű csendességben” ciklusában megmutatkozik. Verselése nem egyszer népdal-szerű, ami a tartalommal egységet alkot. A költőóriást vállaltan parafrá-

záló „Születésnapomra”, „Tedd a jót” és „Tudod, hogy van bocsánat” mellett, József Attila hatása másutt is felismerhető.

Az örömhír célja a közösségi és személyes megterés. A magyar néphit János evangéliumát különös erővel és oltalommal ruházta fel. Az eredeti kezdő szakaszát, a Logosz-himnuszt a nyári pusztító viharok ellen imádkozták. A jámbor öregek ezzel azt akarták elérni, hogy az „élet”, vagyis a búzatermes ne menjen tönkre, az emberi munka ne legyen hiábavaló. Aki Banka Gabriella bizonyágtevő versei nyomán, a szándékával azonosulva, a maga hitét megleli, vagy abban megerősödik, a Szentháromság Isten népének tagjává válhat.

Banka Gabriella a ma Szerbiához tartozó Törökkanizsán született 1961-ben, és a Bánság egyik legmagyarabb nagyközségében, Csókán nevelkedett. Már tizenhét évesen felvették az újvidéki Művészeti Akadémia színművészeti szakára. Hallgató kora óta részt vett a tartományi székváros magyar színházának a munkájában, szerepelt a rádió és a televízió anyanyelvű kulturális műsoraiban. Tanárai közül meghatározó hatással volt rá Bánki Zsuzsa, a „Valahol Európában” című film női főszereplője, akitől beszédművészetet tanult. Egy évtizeden át, jelentős epizód- és főszerepeket játszott, tehetségét díjakkal ismerték el. Ha kellett, pályatársával ekhós szekereken járta a falvakat, tanyákat, hogy oda is elvigye az anyanyelvű szép szót, ahová az másképp nem jutott volna el.

Nem sokkal a kislány születése után – a 90-es évek elején – a család áttelepült Magyarországra. Mindennapjait teljesen kitöltötte a munka és a családjáról való gondoskodás. Az őt foglalkoztató kérdésekre a végső választ egy váratlanul fellépő betegség következtében kapta meg, amikor kezébe akadt egy könyv, amely Jézus csodálatos gyógyításairól szólt.

Válságok sorozata következett ezután – a gyógyulás folyamatában már Isten fogta a kezét. Újra kellett építenie önmagát, ami párhuzamosan történhetett csak a hitbeli megerősödésével. Számptalan munkát elvállalt, hogy immár egyedülállóként folytassa életét és nevelhesse a gyermekét. A budapesti evangélikus kollégiumban – ahogy fogalmazott – „Jézussal takarított”, közben bentlakó diákokat készítette fel szavalóversenyre. Babits Mihály Jónás könyvét és Jónás Imáját közel száz alkalommal adta elő művelődési házakban, klubokban, iskolákban, nyári táborokban, templomokban és börtönben egyaránt. Fokozatosan visszatért a gyermekkorától kezdve gyakorolt versíráshoz, festészethez, grafikához, szobrászathoz. Pécsre költözött, a megyei kórház sürgősségi sebészetének a műtőjében vállalt sterilizáló-takarítói állást. A szolgálat jegyében azután elvégezte a szociális gondozó és ápoló iskolát, és most mint segítő dolgozik az értelmi fogyatékkal élő fiatal felnőttek lakóotthonában.